ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ

<u>ସିଆର୍ ଏଲ୍ ଏମ୍ ସି ସଂଖ୍ୟା 2818/2021</u>

ରାଜା ଓରଫ୍ ରାଜେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରସାଦ ... ଆବେଦନକାରୀ

ସ୍ୱାଇଁ ଓରଫ୍ ରାଜେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରତାପ

ସ୍ୱାଇଁ

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଜି.କେ. ମହାନ୍ତି, ଅଧିବକ୍ତା

-ବନାମ-

ଭାରତ ସଂଘ, ଆର୍.ପି.ଏଫ୍. ... ପ୍ରତିପକ୍ଷ

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ୟୁ. ଆର୍. ଜେନା, ଅଧିବକ୍ତା

ପୀଠାସୀନ:

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଜି. ଶତପଥୀ

<u>ରାୟ ତାରିଖ : 21.08.2023</u>

<u>ଜି. ଶତପଥୀ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି</u>

1. ଏହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଏକ ଆବେଦନ, ଯେଉଁଥିରେ ସେ ରେଳବାଇ ଅଧିନିୟମ, 1989ର (ସଂକ୍ଷେପରେ "ଅଧିନିୟମ") U/S. 174(a) ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧର ସଜ୍ଞାନ ନେଇ ରେଳବାଇ Misc. ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 01/2019ରେ ବିଜ୍ଞ ଜେ.ଏମ୍.ଏଫ୍.ସି, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 09.07.2019ରେ ପାରିତ କରାଯାଇଥିବା ଆଦେଶ ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ, ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଉପୁଜିଥିବା ଅପରାଧିକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନକୁ ଦଣ୍ଡ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା, 1973ର (ସଂକ୍ଷେପରେ "ସଂହିତା") U/S. 482 ଅନୁଯାୟୀ, ରଦ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରିଛନ୍ତି ।

2. ଜଡ଼ିତ ତଥ୍ୟର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ବିବରଣୀ ହେଉଛି ଯେ 03.08.2016 ରେ ପ୍ରାୟ 6.50 ଘଟିକାରେ, ବିଜୁ ଜନତା ଦଳ, ଆଠଗଡ଼ର ପ୍ରାୟ 150 ସମର୍ଥକ ରାଜଆଠଗଡ଼ ରେଳ ଷ୍ଟେସନକୁ ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ଟ୍ରେନ୍ ଏକେସି-101, ଟି.ଏଲ୍.ଏଚ୍.ଆର୍ ବି.ଓ.ବି.ଆର୍.ଏନ୍ ଏବଂ ଟ୍ରେନ୍ ସଂଖ୍ୟା-ଆଇ.ଆର୍.ଇ.ଏଲ୍ ର ଇଞ୍ଜିନ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଥିଲେ ଏବଂ ମହାନଦୀ ଉପରେ ଆନିକଟ ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ଛତିଶଗଡ଼ ସରକାରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ବିରୋଧରେ ପ୍ରତିବାଦ କରି ଟ୍ରେନ୍ ଗୁଡ଼ିକର ଚଳନକୁ ବାଧା ଦେଇଥିଲେ । ଆନ୍ଦୋଳନକାରୀଙ୍କ କହିବା ଅନୁଯାୟୀ, ଏହା ଏକ ରେଳରୋକୋ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଢେଙ୍କାନାଳର ବି. ସିଂହ ନାମକ ଆର.ପି.ଏଫ୍ ଇନ୍ସପେକ୍ଟର ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଆନ୍ଦୋଳନକାରୀଙ୍କ ମୁଖ୍ୟ ବୋଲି ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଆନ୍ଦୋଳନକାରୀମାନେ ରେଳରୋକୋ କରିଥିବା ଦାବି କରି ସେ ବିଜ୍ଞ ଜେ.ଏମ୍.ଏଫ୍.ସି ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ 28.02.2019ରେ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଫେରାଦ କରିଥିଲେ । ଏହିପରି ଫେରାଦରେ, ଆରପିଏଫ୍ ର ଇନ୍ସପେକ୍ଟର ଦାବି କରିଛନ୍ତି ଯେ ରେଳରୋକୋ ପରେ, ରାଜଆଠଗଡ଼ ରେଳ ଷ୍ଟେସନର ପରିଚାଳକ ଏକ ଏଫ୍.ଆଇ.ଆର୍ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ଯାହା ଅଧିନିୟମର U/S. 174(a) ଅନୁଯାୟୀ ରାଜା ରାଜେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରସାଦ ସ୍ୱାଇଁ (ଆବେଦନକାରୀ), ଆଠଗଡ଼ର ସ୍ଥାନୀୟ ବିଧାୟକ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅପରାଧ ଘଟେଇଥିବା ପାଇଁ, C3C-134/16 ଭାବରେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ହୋଇଥିଲା । ଏଭଳି ଏଫ୍.ଆଇ.ଆର୍ ଆଧାରରେ, ସେ ତଦନ୍ତ କରିଥିଲେ ଯେଉଁଥିରେ ସେ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ବୟାନ ଯାଞ୍ଚ ଏବଂ ନଥିଭୁକ୍ତ କରିଥିଲେ, ଷ୍ଟେସନ୍ ଡାଏରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀର ନକଲ ସଂଗ୍ରହ କରିଥିଲେ, ଯାହା ତାଙ୍କୁ

ଫେରାଦ ଦାଖଲ କରିବାରେ ବିଶେଷ ସହାୟ ହୋଇଥିଲା ।

3. ଫେରାଦରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବା ପରେ, ବିଜ୍ଞ ଜେ.ଏମ୍.ଏଫ୍.ସି, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଅଧିନିୟମର U/S. 174(a) ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧକୁ ସଜ୍ଞାନକୁ ନେଇଥିଲେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଡାକରା ଜାରି କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଆବେଦନକାରୀ ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ, ବିଜ୍ଞ ଜେ.ଏମ୍.ଏଫ୍.ସି, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ଏହି ମାମଲାକୁ ଏହି ଆଧାରରେ ଜେ.ଏମ୍.ଏଫ୍.ସି ଅନୁଗୁଳକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିଥିଲେ ଯେ ଢେଙ୍କାନାଳର ରାଜସ୍ୱ ଜିଲ୍ଲା ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଜିଲ୍ଲାରେ ଘଟୁଥିବା ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀ ବିଚାରଯୋଗ୍ୟ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକ ଯେଉଁଥିରେ ସାଂସଦ ଏବଂ ବିଧାୟକମାନେ ଜଡ଼ିତ ସେ ସବୁର ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ସେଠାକାର ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ସୂଚିତ କରାଯାଇଛି, ତା 'ପରେ, ବିଜ୍ଞ ଜେ.ଏମ୍.ଏଫ୍.ସି, ଅନୁଗୁଳ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ପାଇଁ ଡାକରା ଜାରି କରିଥିଲେ । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ମାମଲାଟି ଥିବା ବେଳେ, ଆବେଦନକାରୀ ପ୍ରଥମ ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ସୂଚିତ ଉପଶମ ପାଇଁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କଠାରେ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ ।

4. ଆବେଦନକାରୀ ମୁଖ୍ୟତଃ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ଦୁଇଟି ଆଧାରରେ ଉପଶମ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମତଃ, ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ସେ କୌଣସି ଅପରାଧ କରିଥିବା ଦର୍ଶାଯାଇନାହିଁ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟତଃ, PR ଦାଖଲ କରୁଥିବା ଅଧିକାରୀମାନେ ଏପରି କରିବା ପାଇଁ ଆଇନ ଦ୍ୱାରା ଅକ୍ଷମ ଥିଲେ ବା ଅଧିକୃତ ନଥିଲେ । ଉପରୋକ୍ତ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର ସମର୍ଥନରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଜି.କେ ମହାନ୍ତି ପାଟନା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ, ***ସୁଶୀଲ କୁମାର ମୋଦୀ ବନାମ ବିହାର ରାଜ୍ୟ;***

ଅପରାଧିକ ସଂଶୋଧନ ସଂଖ୍ୟା 909/2018, ଯାହା 18.06.2019 ରେ ସମାଧାନ କରାଯାଇଛି, ଏହି ମାମଲାର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ନିର୍ଭର କରିଛନ୍ତି । ତଦନୁସାରେ, ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ମହାନ୍ତି, ଆବେଦନକାରୀ ବିରୋଧରେ ଅପରାଧିକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଛନ୍ତି ।

5. ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଉପରୋକ୍ତ ବକ୍ତବ୍ୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି, ଭାରତ ସଂଘ, ଆର୍.ପି.ଏଫ୍ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ୟୁ.ଆର ଜେନା, ***ଏଫିଲାର୍ସନ ବନାମ ରାଜ୍ୟ; (2023) SCC ଅନ୍ଲାଇନ୍ ମାଡ୍ରାସ୍ 869***ର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ବକ୍ତବ୍ୟ ରଖନ୍ତି ଯେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 174 (a) ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ଘଟିଥିବା କଥା ଅଭିଲେଖରେ ଥିବା ଅଭିଯୋଗର ଏକ ସାଧାରଣ ଅନୁଧ୍ୟାନ ପରିପ୍ରକାଶ କରେ, ତେଣୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାଧିକୃତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଫେରାଦରେ ଡାକରା ଜାରି କରାଯିବା ଦ୍ୱାରା, ଉପରୋକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନକୁ ସିଆର.ପି.ସିର U/S. 482 ଅଧୀନରେ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରି ରଦ୍ଦ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

6. ପରସ୍ପର ବିରୋଧୀ ଯୁକ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ପର୍କରେ କୁହାଯାଇପାରେ ଯେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱିଧା ରହିତ ହୋଇ ମତପୋଷଣ କରନ୍ତି ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଗତ ଆବେଦନ ଆଇନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏହି କାରଣରୁ ପୋଷଣୀୟ ନୁହେଁ ଯେ (ଭାରତ ସରକାର) (ରେଳ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ) (ରେଳବାଇ ବୋର୍ଡ), ଦିଲ୍ଲୀଙ୍କର 11.08.2004 ତାରିଖର ବାଣିଜ୍ୟିକ ପରିପତ୍ର ସଂଖ୍ୟା 2004/TGV/5/5 ସଂଖ୍ୟା 28ରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଆଇନ ଏବଂ ନ୍ୟାୟ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ଦ୍ୱାରା 17.05.2004ରେ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରାଯାଇ ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି ଯେ ପ୍ରାଧିକୃତ

ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ 'ରେଳ ସୁରକ୍ଷା ବାହିନୀରେ ସହକାରୀ ସବ୍ - ଇନ୍ସପେକ୍ଟର ଏବଂ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ପାହ୍ୟାର ସମସ୍ତ ଅଧିକାରୀ' ଭାବେ ପରିଭାଷିତ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ତାରିଖ ଅନୁଯାୟୀ 01.07.2004ରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଛି । ଉପରୋକ୍ତ ପରିପତ୍ରକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ବର୍ତ୍ତମାନର ଫେରାଦ ଆର୍.ପି.ଏଫ୍ ର ଇନ୍ସପେକ୍ଟରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ବିବାଦିତ ଭାବରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବାରୁ, ଜଣେ ପ୍ରାଧିକୃତ ଅଧିକାରୀ/ଅଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ସହିତ, ନଥିଭୁକ୍ତ ଥିବା ଅଭିଯୋଗର ଏକ ସାଧାରଣ ଅନୁଧ୍ୟାନ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ବିଜୁ ଜନତା ଦଳ, ଆଠଗଡ଼ର ସମର୍ଥକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ରେଳରୋକୋ ବିଷୟରେ ପ୍ରକାଶ କରେ, ଯାହା ନିଜେ ଅପରାଧର ପ୍ରଥମ ଦୃଷ୍ଟିଗତ ଉପାଦାନକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ, କିନ୍ତୁ ଏହା ଅପରାଧ ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦୋଷ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ପ୍ରମାଣ ସାପେକ୍ଷ ଅଟେ । ଏହାର କାରଣ ହେଉଛି ଏହି ଅପରାଧ ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦୋଷ ଜାଣିବା ପାଇଁ କୌଣସି ବିଚାରର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ନଥିଭୁକ୍ତ ଥିବା ତଥ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହିପରି, ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଗତ ହୋଇଥିବା ଦୁଇଟି ଆଧାରରେ U/S. 482 ସିଆର୍.ପି.ସି. ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅପରାଧ ଘଟାଇଥିବା ଅଭିଯୋଗକୁ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

7. ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ମାମଲାର ସ୍ୱୀକୃତ ତଥ୍ୟକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ସମୟରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ମାମଲାଟି ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ସୀମା ଭିତରେ ଉତ୍ଥାପିତ ହେବାର ଦେଖନ୍ତି, ଏ ବିଷୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ସ୍ଥଗିତ ରଖାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ,

ଆବେଦନକାରୀ ଏପରି ଆଳ ଉଠାଇନଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆଇନରେ ଉପଲବ୍ଧ ଏପରି ଆଳକୁ ସମାଧାନ କରିବା ପାଇଁ ବଞ୍ଚିତ ହେବେ ନାହିଁ, ଯେହେତୁ ସିଆର୍.ପି.ସିର ଧାରା 482ର ଅଧିନିୟମନର ସ୍ୱୟଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ସିଆର୍.ପି.ସି ଅଧୀନରେ କୌଣସି ଆଦେଶକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ଏପରି ଆଦେଶ ଦେବା, କିମ୍ବା କୌଣସି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଅପବ୍ୟବହାରକୁ ରୋକିବା କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଟେ । ଉପରୋକ୍ତ ତୁଳନା ଉପରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ମିଳିଥିବା ଆଳକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିବା ପାଇଁ ଅଗ୍ରସର ହେଉଛନ୍ତି ।

୪. ସିଆର୍.ପି.ସିର ଧାରା 469 ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଅପରାଧ ତାରିଖ ଠାରୁ ସଜ୍ଞାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଅବଧି ସୀମା ଆରମ୍ଭ ହୁଏ । ଉକ୍ତ ଅବଧିକୁ ଗଣନା କରିବା ସମୟରେ, ସିଆର୍.ପି.ସିର ଧାରା 469ର ଉପଧାରା 2 ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧର ତାରିଖକୁ ବାଦ ଦିଆଯିବ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଥିବା ଅପରାଧ ଏକ ନିରନ୍ତର ଅପରାଧ ନୁହେଁ, ଏହା ଏପରି ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ ଯେଉଁଥିରେ ସିଆର୍.ପି.ସିର ଧାରା 472ର ପ୍ରାବଧାନ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ । ଅବଶ୍ୟ, ବିଜ୍ଞ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କୁ ସୀମାବଦ୍ଧତାର ଅବଧି ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ ସିଆର୍.ପି.ସିର U/S. 473 ଅଧୀନରେ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରି ଏକ ଅପରାଧକୁ ସଜ୍ଞାନକୁ ନେବାକୁ କ୍ଷମତା ଦିଆଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ଏପରି କରିବାକୁ ହେଲେ ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ମାମଲାର ପରିସ୍ଥିତିରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବାକୁ ପଡିବ ଯେ ବିଳମ୍ବକୁ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି କିମ୍ବା ଏହା ନ୍ୟାୟର ସ୍ୱାର୍ଥରେ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ଏହା ଦର୍ଶାଏ ନାହିଁ ଯେ ବିଜ୍ଞ ଜେ.ଏମ୍.ଏଫ୍.ସି

ଆଇନର ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ନିଜର ବୁଦ୍ଧି ପ୍ରୟୋଗ କରିଛନ୍ତି, ଏଥିରୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ଜଣାପଡେ ନାହିଁ ଯେ ନ୍ୟାୟର ସ୍ୱାର୍ଥରେ ଆବଶ୍ୟକତା ହେତୁ ବିଜ୍ଞ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀ ମାମଲା ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାର ସମୟ ସୀମାର ଲଙ୍ଘନକୁ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ।

9. ସିଆର୍.ପି.ସିର U/S. 473 ଅଧୀନରେ କ୍ଷମତାର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ଏବଂ ପରିସର *ହିମାଚଳ ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ବନାମ ତାରା ଦତ୍ତ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ; 2000 SCC (ସିଆରଆଇ.) 125 ଏବଂ ସାନାପାରେଡ୍ଡି ମହିଧର ଶେଷଗିରି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ବନାମ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ; ଏ.ଆଇ.ଆର୍ 2008 (SC)787*ରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା । ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏଥିରେ ନିମ୍ନମତେ ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି:-

> ***"ଧାରା 473 ସୀମା ଅବଧି ଶେଷ ହେବା ପରେ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ସଜ୍ଞାନ କରିବାର କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରେ, ଯଦି ସେ ଏହା ତଥ୍ୟ ଉପରେ ଏବଂ ମାମଲାର ପରିସ୍ଥିତିରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି ଯେ ବିଳମ୍ବ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଏହା ନ୍ୟାୟର ସ୍ୱାର୍ଥରେ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ| ସ୍ପଷ୍ଟତଃ, ତେଣୁ ଧାରା 468 ରେ ଯେଉଁ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଏକ ସୀମା ଅବଧି ପାଇଁ ପ୍ରାବଧାନ କରାଯାଇଛି, ବିଳମ୍ବ ବିଷୟରେ ଉପଯୁକ୍ତ ଏବଂ ସନ୍ତୋଷଜନକ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଉପଲବ୍ଧ ଥିବା ସ୍ଥାନରେ ଉକ୍ତ ସୀମାର ଅବଧିକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବା ପାଇଁ ସଜ୍ଞାନ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଯେଉଁଠାରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହାର ସଜ୍ଞାନ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ଯେ ଏହା ନ୍ୟାୟର ସ୍ୱାର୍ଥରେ ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ। ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ବିବେକର ଉପଯୋଗ ନ୍ୟାୟିକ ଏବଂ ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ନୀତି ଭାବରେ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଏହା ବିଚାର ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଏକ ବିବେକାନୁମୋଦିତ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିବାରୁ,***

ଯେଉଁଠାରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ବିବେକକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରନ୍ତି, ତାହା ଏକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ହେବା ଆବଶ୍ୟକ, ଯାହା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସନ୍ତୁଷ୍ଟିକୁ ଦର୍ଶାଏ ଯେ ବିଳମ୍ବ ସନ୍ତୋଷଜନକ ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହାକୁ କ୍ଷମା ଦେବା ନ୍ୟାୟର ସ୍ୱାର୍ଥରେ ଥିଲା । ଏପରି ଏକ ସକାରାତ୍ମକ ଆଦେଶର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ଏକ ଉପରିସ୍ଥ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ସମର୍ଥ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ ଯେତେବେଳେ ସଜ୍ଞାନକୁ ବାରଣ କରାଯାଇଥିଲା ସେତେବେଳେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଳମ୍ବକୁ କ୍ଷମା କରି ବିଚାର ପାଇଁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ସଜ୍ଞାନ ନେବାରେ ଏପରି ବାଧାଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସଜ୍ଞାନ ନେଇଥିଲେ ଏବଂ ଅପରାଧର ବିଚାର ସହିତ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଥିଲେ ।"

10. ନିର୍ବିବାଦିତ ଭାବେ, ଅଭିଯୋଜନ ମାମଲା ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ଘଟିବାର ତାରିଖ 03.08.2016 ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଫେରାଦ 09.07.2019 ରେ 2 ବର୍ଷ 11 ମାସ 6 ଦିନ ପରେ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା, ଅଧିନିୟମର U/S. 174(a) ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ପାଇଁ 2 ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାରାବାସ କିମ୍ବା 2000/- ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୋରିମାନା କିମ୍ବା ଉଭୟ ଦଣ୍ଡବିଧାନ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ଏହି ମାମଲାରେ, ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସୀମା ଅବଧି ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ ଅପରାଧକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇଥିଲେ, ଯାହା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଦୁଇ ବର୍ଷ ଅଟେ କାରଣ ଅଧିନିୟମର U/S. 174(a) ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧରେ କାରାବାସ ପାଇଁ ଦୁଇ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦଣ୍ଡବିଧାନ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି ଏବଂ ବିଜ୍ଞ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀ ସଂହିତାର U/S 473 ଅନୁଯାୟୀ ଆବଶ୍ୟକ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରି ଅପରାଧକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇଥିଲେ ଯାହା ନ୍ୟାୟର ସ୍ୱାର୍ଥରେ ବିଳମ୍ବ କିମ୍ବା ଆବଶ୍ୟକତାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ବିଷୟଗତ ସନ୍ତୁଷ୍ଟି ପ୍ରକାଶ କରେ । ଏପରି ସ୍ଥିତିରେ,

ବୈଧାନିକ ସମୟସୀମା ପରେ ଅପରାଧ ସଜ୍ଞାନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଅର୍ଜିତ ହୋଇଥିବା ଏକ ଅଧିକାରକୁ ବିବେଚିତ ବିଳମ୍ବକୁ କ୍ଷମାଦେବା ଦ୍ୱାରା ପଡୁଥିବା ଆବଶ୍ୟକ ପ୍ରଭାବ ହେତୁ ଉପେକ୍ଷା କରି ଦିଆଯାଇପାରିବ କି, ବୋଲି ଏକ ପ୍ରଶ୍ନ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱୟଂକ୍ରିୟ ଭାବରେ ଉତ୍ଥାପନ ହୋଇଥାଏ, କିନ୍ତୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନମ୍ର ମତ ଯେ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଅପରାଧକୁ ବିଚାର କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ***ପି. କେ. ଚୌଧୁରୀ ବନାମ କମାଣ୍ଡର, 48 ବି.ଆର୍.ଟି.ଏଫ୍ (ଜି.ଆର୍.ଇ.ଏଫ୍); (2008) 13 SCC 229,*** ମାମଲାରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେଇଛନ୍ତି, ଯେଉଁଥିରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିମ୍ନମତେ ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ:-

> *"10. ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟିକ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀ ଉକ୍ତ ବିବୃତ୍ତି ଉପରେ ନିଜର ବୁଦ୍ଧି ପ୍ରୟୋଗ କରିନଥିଲେ । ବିଳମ୍ବକୁ କାହିଁକି କ୍ଷମା କରାଯିବ ନାହିଁ ତାହାର କାରଣ ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ କୌଣସି ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରାଯାଇନଥିଲା । ବିଳମ୍ବକୁ କ୍ଷମା କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଶୁଣାଗଲା ନାହିଁ । **ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ରାଜ୍ୟ ବନାମ ଶରଦଚନ୍ଦ୍ର ବିନାୟକ ଡୋଙ୍ଗ୍ରେ (1995) 1 SCC 42**ରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ:*
>
> > *"5. ଆମ ବିଚାରରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଥିଲେ ଯେ ଅଭିଯୋଗ ଆରମ୍ଭ କରିବାରେ ବିଳମ୍ବ, ଯଦି କିଛି ଥାଏ, ପ୍ରତିବାଦୀ ମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପରୋକ୍ଷଙ୍କୁ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ବିନା ଏବଂ ବିଳମ୍ବକୁ କ୍ଷମା କରିବାର କୌଣସି କାରଣ ନଥିଭୁକ୍ତ ନକରି କ୍ଷମା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତଥାପି, ସେହି ଉପସଂହାରରେ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ, ମାମଲାର ଗୁଣବତ୍ତା ଭିତରକୁ ନ ଯାଇ, ଉଭୟ ପକ୍ଷଙ୍କୁ ଶୁଣିବା ପରେ ବିଳମ୍ବକୁ କ୍ଷମା କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନ ଉପରେ ପୁନର୍ବାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସହିତ*

ମାମଲାଟିକୁ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ପଠାଇବା, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ହୋଇଥାନ୍ତା । ତେବେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସେହି ଧାରା ଗ୍ରହଣ କରିନଥିଲେ ଏବଂ ଆହୁରି ଆଗକୁ ଯାଇ କହିଥିଲେ ଯେ ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆରୋପ ପତ୍ର ଆଧାରରେ ଅନୁପୂରକ ଆରୋପ ପତ୍ର ଦାଖଲ କରିବା ପାଇଁ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଅନୁମତି ପାଇଁ ଅଭିଯୋଜନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଏହି ଅପରାଧକୁ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହାର ସଜ୍ଞାନ ନେଇପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହି ଆଧାରରେ ସିଜେଏମଙ୍କ 21.11.1986 ତାରିଖର ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ସ୍ପଷ୍ଟତଃ ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ ।

11. ଏତତ୍ ବ୍ୟତୀତ, ***ଶରଦଚନ୍ଦ୍ର (ଉପରୋକ୍ତ)***ରେ, *ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ* କହିଛନ୍ତି ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ନଦେଇ ମକଦ୍ଦମା ଆରମ୍ଭ କରିବାରେ ବିଳମ୍ବକୁ କ୍ଷମା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଉପସ୍ଥିତ ମାମଲାରେ, ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିବା ବେଳେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରିନଥିଲେ କିମ୍ବା ଏକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ବିଳମ୍ବକୁ କ୍ଷମା କରିଥିଲେ । ଅଧିକନ୍ତୁ, ବିଳମ୍ବକୁ କ୍ଷମା କରିବା ପାଇଁ ଅଭିଯୋଜନ କୌଣସି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିନଥିଲେ କିମ୍ବା ଇନ୍ସପେକ୍ଟର, ଆର.ପି.ଏଫ୍.ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଫେରାଦରେ ବିଳମ୍ବକୁ କ୍ଷମା କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଅଛି ଏବଂ ବିଳମ୍ବକୁ କ୍ଷମା କରିବା ପାଇଁ ନ୍ୟାୟର ସ୍ୱାର୍ଥରେ ଏପରି କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ବିଚାର କରିବାକୁ ବିଜ୍ଞ ଜେ.ଏମ୍.ଏଫ୍.ସିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଦେଶ ପାରିତ ହୋଇନାହିଁ । ତେଣୁ, ଅପରାଧଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାରକୁ ନେଉଥିବା ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ, ସୀମାବଦ୍ଧତା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିବନ୍ଧିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ, ଏହିପରି, ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମଗ୍ର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଆଇନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଗ୍ରହଣୀୟ ନଥିଲା ।

12. ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଏହା ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୋଧରେ କେବଳ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଜାରି କରିବା ଦ୍ୱାରା ଅପରାଧକୁ ସଜ୍ଞାନ କରିବାରେ ବିଳମ୍ବକୁ ସ୍ୱୟଂକ୍ରିୟ ଭାବରେ କ୍ଷମା କରେ ନାହିଁ । ଅଧିକନ୍ତୁ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ତଥ୍ୟ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ସଚେତନ ଯେ ଯେତେବେଳେ ଏକ ବିଧାନ, କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିବା ବେଳେ, ସେହି କ୍ଷମତାର ପ୍ରୟୋଗର ପଦ୍ଧତି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରେ, ସେତେବେଳେ ସେହି ଢଙ୍ଗରେ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ପଡିବ, କିମ୍ବା ଆଦୌ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯିବ ନାହିଁ । ଏହି ମତ ପ୍ରଥମେ Privy Councilଙ୍କ ***ନାଜିର ଅହମ୍ମଦ ବନାମ ରାଜା ସମ୍ରାଟ; AIR 1936 PC 253(1936 SCC On line PC 41)*** ର ନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା । ତେଣୁ ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ "ଯେଉଁଠାରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଉପାୟରେ କରିବାକୁ ଏକ କ୍ଷମତା ଦିଆଯାଇଛି, ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ସେହି ଉପାୟରେ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ କିମ୍ବା ଆଦୌ କରାଯିବ ନାହିଁ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏଥିପାଇଁ ଏହି ନୀତିକୁ ସ୍ମରଣ କରାଇ ଦେଉଛନ୍ତି, କାରଣ ବିଜ୍ଞ ଜେ.ଏମ୍.ଏଫ୍.ସି ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ , ଅପରାଧକୁ ସଜ୍ଞାନକୁ ନେଇ, ସୀମାବଦ୍ଧତାର ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ସମାଧାନ କରିବାରେ ଅବହେଳା କରିଥିଲେ ଏବଂ କେବଳ ଅପରାଧକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇଥିଲେ ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତ-ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମୂଲ୍ୟବାନ ଅଧିକାରକୁ ଅଣଦେଖା କରି ଅଭିଯୁକ୍ତ-ଆବେଦନକାରୀ ବିରୋଧରେ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଜାରି କରିଥିଲେ ଯାହା ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେହେତୁ ବୈଧାନିକ ଅବଧି ପରେ ଅପରାଧର ବିଚାର ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଅବହେଳା ହେବ ଏବଂ ନ୍ୟାୟର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସୁରକ୍ଷିତ କରିବା ପାଇଁ, ଅପୋଷଣୀୟ ଅପରାଧିକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ସହିତ ଅପରାଧର ସଜ୍ଞାନକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ |

13. ଫଳସ୍ୱରୂପ ସିଆର୍ ଏଲ୍ ଏମ୍ ସିକୁ ଉଭୟ ପକ୍ଷଙ୍କର ବିବାଦର ବିବେଚନା ପରେ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଉଛି, କିନ୍ତୁ ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ଦିଆଯାଉନାହିଁ । ପରିଣାମତଃ, ରେଳବାଇ Misc. ସଂଖ୍ୟା 01/2019ର ବିଚାରାଧୀନ ମାମଲା ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଜ୍ଞ ଜେ.ଏମ୍.ଏଫ୍.ସି, ଅନୁଗୁଳଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ସହ ଅପରାଧର ସଜ୍ଞାନକୁ ନେବା ଆଦେଶ ରଦ୍ଦ କରାଯାଉଛି ।

(ଜି. ଶତପଥୀ)
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ,
ତାରିଖ 21 ଅଗଷ୍ଟ, 2023/ପ୍ରିୟଜିତ

HIGH COURT ORISSA
सत्यमेव जयते

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ। ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ବୟାନଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଅନୁବାଦକ - ସିଦ୍ଧାର୍ଥ ସୋରେନ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ